वा०रा०

11/9311

एवमालगुणानुकादेहगुणानाह ॥ विपुलांसइति ॥ १ ९ ॥ समः विस्तारायामसमः ॥ १ ६ ॥ त्रिस्थिरः त्रिषु स्थानेषु स्थिरः ॥ ऊरुश्यमणिवंघश्यमुष्टिश्वनृपतेःस्थिराइरयु क्तेः॥त्रिषु प्रलंबः ॥ प्रलंबायस्यस्थनीत्रयोभूमुष्कवाह्वइति सामुद्रिकोक्तेः ॥ मुष्कोवृषणः॥त्रिषु समः ॥ समन्यवयवङ्त्यर्थः ॥ केशायंवृषणंजानुसमयस्यसभूपतिरि त्युक्तेः ॥ त्रिषु चोन्ततः ॥ नाभ्यंतःकुक्षिवक्षोभिरुन्ततैःक्षितिपोभवेत् ॥ त्रितामः त्रिषु तामः ॥ नेत्रांतनखपाण्यंघितलेस्तामस्थिभिःसुखी ॥त्रिषु स्मिग्धः ॥ स्मिग्धाभवंतिवैये षांपादरेखाःशिरोरुहाः ॥ तथालिंगमणिस्तेषांमहाभाग्यंविनिर्दिशेत् ॥ त्रिषु गंभीरः स्वरेगतौचनाभौचगंभीरस्थिषुशस्यते ॥ १ ७ ॥ त्रिवलीवान् उदरे कंठेउभयत्रवा वली त्रयवान् ॥त्रिषु अवनतःनिम्नः निम्नत्वं तच्चनिमन्नपादतलमध्यत्वं निमन्नपादरेखात्वं निमन्नस्तनचूचुकत्वंच ॥ चतुर्व्यगश्चतुर्कस्वः॥ पीवाप्रजननंपृष्ठंकस्वेजंघेचपूजि

विपुलांसोमहावाहुःकंबुग्रीवःश्वभाननः॥गृढजत्रुःसुताम्राक्षोरामानामजनैःश्वतः॥१५॥दुंदुभिखननिर्घोषःस्निग्धवर्णःप्रतापवा न्॥समश्रसुविभक्तांगोवर्णश्यामसमाश्रितः॥१६॥त्रिस्थिरस्थिप्रलंबश्चत्रिसमस्विषुचोन्नतः॥त्रितामस्विषुचस्निग्धोगंभीरस्विषु नित्यशः॥१७॥त्रिवलीवान्त्र्यवनतश्चतुर्व्यगिवशीर्षवान्॥चतुष्कलश्चतुर्लेखश्चतुष्किष्कुश्चतुःसमः॥१८॥

ते ॥ त्रिशीर्षवान् आवर्त

वययुक्तशीर्षः आवर्तत्रययुक्तं यस्य शिरः क्षितिभृतामयंनाथः॥ चतुष्कलः चतस्रःकलाः चतुर्वेदप्राप्तिस्चकांगुष्ठमूलरेखायस्यसः॥मूलेंगुष्ठस्यरेखानांचतस्रस्तिस्रएववा॥ एकोद्वेवायथायोगंवेदरेखाद्विजन्मनां॥ चतुर्लेखः॥ ललाटे चतूरेखायुक्तः॥ ललाटेयस्यदृश्यंतेचतुस्वद्वयेकरेखकाः॥ शतद्वयंशतंषष्टिस्तस्यायुर्विशतिःक्रमात्॥चतुष्कि कृः॥ किष्कुश्वतुर्विशत्यंगुलात्मकोहस्तः॥ चतुर्हस्तप्रमाणः पण्णवत्यंगुलोत्सेयइतियावत्॥ चतुःसमः॥ बाहुजानूरुगंडानिचत्वार्यथसमानिचेति॥ बाहूरुजानुगंडी समा वित्यर्थः॥ १८॥

सं०कां०

11/031